

[Mølgaard]

økonomi, end man ville have kunnet opnå ved at entrere med selvstændige vognmænd, kørelærere m.v. – også på grund af den bedre materieludnyttelse, dette giver mulighed for.

På den baggrund forekommer en ministerhenstilling til kommunerne om at afstå fra at etablere egne faciliteter på områder, hvor der hersker fri konkurrence mellem en række selvstændige næringsdrivende, at være økonomisk hensigtsmæssig – og i det hele gavnlige.

Besvarelse (8/7 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

En henstilling som den ønskede vil efter indenrigsministeriets opfattelse ikke være hensigtsmæssig.

Det er korrekt, at det offentlige i den nuværende situation i særlig grad bør være opmærksom på ikke at påføre det private erhvervsliv en ubillig konkurrence til skade for private erhvervsvirksomheders økonomi og beskæftigelsen. Det kan på den anden side i mange situationer være både rigtigt og rimeligt, at kommunerne løser kommunale opgaver i egen regie. Dette kan f. eks. gøre sig gældende ved løsningen af kommunale kørselsopgaver.

For så vidt angår kompetencegivende undervisning i kørelære kan man henvise til undervisningsministerens svar af 15. juni 1981 på spørgsmål nr. 1065 fra medlem af folketinget Gammelgaard.

Afgørelsen af, om en kommune skal løse en given opgave i egen regie eller entrere med selvstændige erhvervsudøvere, vil bl. a. afhænge af en række lokale forhold, som det mest naturligt tilkommer landets kommunalbestyrelser at vurdere.

Spm. nr. 1148

Til indenrigsministeren (22/6 81) af:

Birthe Nielsen (SF):

»Hvor mange børn – fordelt på køn – er under behandling med amfetamin o. lign.?«

Begrundelse

Indenrigsministeren pålagde den 29. oktober 1980 sundhedsstyrelsen at fremlægge ek-

sakte tal inden udgangen af november måned for de sidste 3 års amfetaminbehandling.

Tallene er ikke fremkommet endnu, og der hersker stor usikkerhed om, hvor de eksakte tal ligger.

Sundhedsstyrelsen opgav i december 1980 landstallet til at være højst 65. Det er nu dokumenteret, at der alene i Århus amt er mere end 65 børn under behandling – ligesom der har været nævnt tal på op til 650 børn.

Sundhedsstyrelsen bør vel nu – over et halvt år efter, at ministeren har pålagt den at fremskaffe tallene – være i stand til at fremsende undersøgelsen.

Besvarelse (7/7 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Indledningsvis skal jeg gøre opmærksom på, at det må bero på en misforståelse, når det i begrundelsen for spørgsmålet er anført, at indenrigsministeren den 29. oktober 1980 skulle have pålagt sundhedsstyrelsen inden udgangen af november at fremlægge eksakte tal for de sidste 3 års amfetaminbehandling.

På mødet i indenrigsministeriet den 29. oktober, som der formentlig henvises til i begrundelsen, blev det aftalt, at indenrigsministeriet på den givne foranledning ville drøfte sagen nærmere med sundhedsstyrelsen. Resultatet af disse drøftelser blev, at sundhedsstyrelsen udsendte en meddelelse af 15. december 1980 til samtlige landets læger m. fl., hvor det bl. a. blev præciseret, at der med udsendelsen af cirkulæret af 15. juni 1980 ikke har været tale om en liberalisering fra sundhedsstyrelsens side, hverken i relation til indikationsområdet eller vedrørende behovet for forudgående specialistundersøgelse. Endvidere tilkendegav sundhedsstyrelsen, at man fremover gennem kontrollen med § 5-medicin, hvortil centralstimulerende lægemidler henhører, løbende ville følge forbruget, jfr. i øvrigt min besvarelse af 20. januar 1981 af spørgsmål nr. 461.

Med hensyn til spørgsmålet om antallet af børn i behandling med centralstimulerende lægemidler, fremgår det i øvrigt af min besvarelse af 28. januar 1981 af spørgsmål nr. 505, at der ikke findes en samlet opgørelse over antallet af ordinationer af centralstimulerende lægemidler i de sidste 3 år. Det er min opfattelse, at iværksættelse af en sådan undersøgelse ikke ville have noget formål.